

Чл. 134.) Натоварачът не може да остави срѣщу навлото испаднѣлытъ отъ цѣната си стоки, или повреденытъ отъ собственыя имъ недостатѣкъ, или отъ случайно приключеніе.

Но ако делвы, които съдържатъ вино, дървено масло, мѣдъ и други течны нѣща сѣ текли до толкозъ щото да сѣ останѣли празны, тѣзи делвы може да са оставѣтъ срѣщу навлото.

ОТДѢЛЕНИЕ ДЕВЕТО.

ЗА ПЖТНИЦЫТЪ.

Чл. 135.) Ако корабътъ не е предназначентъ, какъто пощенскытъ или писмоноснытъ параплувы, за превозянье на пжтницы, не може да са поиска отъ корабленачалника да приеме пжтницы, които нѣматъ никакъвъ интересъ, въ товара.

Чл. 136.) Пжтникътъ, който са приеме длѣженъ е да пази сичкытъ заповѣди на корабленачалника, които са касаѣтъ до благочиніето на корабя.

Чл. 137.) Стойността на навлото за пжтуваньето са доказва чрѣзъ условентъ записъ или чрѣзъ пжтенъ билетъ, който може да бѣде на името на приносящія или на името на пжтника. Ако навлото на пжтуваньето е станѣло безъ да са е направило писменно условіе за стойността, то са опредѣля по съразмѣрность, ако ли са не съгласѣтъ двѣтъ страны, тогазъ са опредѣля отъ сѣдилището, подирѣ предварителното мнѣніе на прицѣнители.

Чл. 138.) Ако въ условныя записъ или въ пжтныя билетъ са помѣнува името на пжтника, той не може да отстъпи правото си на другыго, безъ съизволеніето на корабленачалника.

Чл. 139.) Ако, преди или послѣ наченваньето на плуваньето, пжтникътъ по опредѣленото за отплуванье време не отиде на корабя, или като е излѣзълъ не са завърне въ него, корабленачалникътъ може да заmine безъ да е длѣженъ да го